

3063-ILPP1-3.4512.45.2017.2.PR - Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Rodzaj dokumentu	interpretacja indywidualna
Sygnatura	3063-ILPP1-3.4512.45.2017.2.PR
Data	2017.04.26
Autor	Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej
Temat	Podatek od towarów i usług --> Przepisy ogólne i zasady opodatkowania
Istota interpretacji	Udokumentowanie korekty wzajemnych rozliczeń.

Na podstawie art. 13 § 2a, art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r., poz. 201, z późn. zm.) oraz art. 223 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1948, z późn. zm.) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 2 lutego 2017 r. (data wpływu 3 lutego 2017 r.) uzupełnionym pismem z dnia 4 kwietnia 2017 r. (data wpływu 7 kwietnia 2017 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie udokumentowania korekty wzajemnych rozliczeń – **jest prawidłowe**.

UZASADNIENIE

W dniu 3 lutego 2017 r. wpłynął do tutejszego organu ww. wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie udokumentowania korekty wzajemnych rozliczeń. Wniosek został uzupełniony pismem z dnia 4 kwietnia 2017 r. (data wpływu 7 kwietnia 2017 r.) o wskazanie, że uiszczona opłata w dniu 2 lutego 2017 r. dotyczy stanu faktycznego w zakresie podatku od towarów i usług oraz o doprecyzowanie formy doręczenia korespondencji.

We wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny.

A Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (dalej również jako A Sp. z o.o.) jest osobą prawną prowadzącą działalność gospodarczą pod adresem (...), na podstawie wpisu Sądu Rejonowego w (...), umowy Spółki sporządzonej w formie aktu notarialnego nr (...) z późniejszymi zmianami oraz Kodeksu spółek handlowych. Spółka należy do międzynarodowej grupy B będącej liderem technologii przygotowywania powierzchni. Kapitał zakładowy Spółki wynosi 350.000,00 zł i dzieli się na 7.000 równych i niepodzielnych udziałów o wartości nominalnej 50 zł każdy.

Udziałowcami A Sp. z o.o. są:

- C (6.300 udziałów, głosów na Zgromadzeniu Wspólników – 90%),
- D (350 udziałów, głosów na Zgromadzeniu Wspólników – 5%),
- E (350 udziałów, głosów na Zgromadzeniu Wspólników – 5%).

Zarząd Spółki:

- E – Prezes Zarządu (PESEL ...),
- F – Członek Zarządu (od dnia 8 listopada 2010 r.),
- G – Członek Zarządu (od dnia 1 stycznia 2013 r.).

W Spółce nie ustanowiono Rady Nadzorczej.

Zgodnie z wpisem do Krajowego Rejestru Sądowego przedmiotem działalności A Sp. z o.o. jest:

- produkcja pozostałych wyrobów gumowych;
- produkcja płyt, arkuszy, rur i kształtowników z tworzyw sztucznych;
- produkcja wyrobów z tworzyw sztucznych dla budownictwa;
- produkcja pozostałych wyrobów z tworzyw sztucznych;
- produkcja technicznych wyrobów ściernych;
- produkcja pozostałych wyrobów z mineralnych surowców niemetalicznych, gdzie indziej niesklasyfikowana;
- obróbka metali i nakładanie powłok na metale; obróbka mechaniczna elementów metalowych;
- produkcja narzędzi;
- produkcja pozostałych elementów metalowych;
- produkcja urządzeń do wytwarzania i wykorzystywania energii mechanicznej, z wyłączeniem silników lotniczych, samochodowych i motocyklowych;
- produkcja pozostałych maszyn ogólnego przeznaczenia;
- produkcja obrabiarek i narzędzi mechanicznych;
- produkcja pozostałych maszyn specjalnego przeznaczenia;
- wznoszenie kompletnych budynków i budowli lub ich części; inżynieria lądowa i wodna;
- wykonywanie robót budowlanych wykończeniowych;
- wynajem sprzętu budowlanego i burzącego z obsługą operatorską;
- sprzedaż hurtowa maszyn, sprzętu i dodatkowego wyposażenia;
- pozostała sprzedaż hurtowa;
- sprzedaż detaliczna artykułów nieżywnościowych w wyspecjalizowanych sklepach, gdzie indziej niesklasyfikowana;
- sprzedaż detaliczna pozostała prowadzona poza siecią sklepową;
- prace badawczo-rozwojowe w dziedzinie nauk przyrodniczych i technicznych;
- działalność w zakresie projektowania budowlanego, urbanistycznego, technologicznego;
- działalność usługowa pozostała, gdzie indziej niesklasyfikowana.

Główną działalnością Spółki jest produkcja maszyn budowlanych do obróbki powierzchniowej, takich jak:

- śrutownice,
- frezarki,
- szlifierki,
- odkurzacze przemysłowe.

Sprzedaż hurtowa i detaliczna własnych produktów oraz usługi, takie jak:

- dobór odpowiednich narzędzi/maszyn dla potrzeb klienta;
- informacje o szkoleniach;
- możliwość wypożyczenia sprzętu (docelowo zakup);
- pokazy oraz demonstracje maszyn;
- pomoc w wybraniu najlepszego rozwiązania dla indywidualnych potrzeb czy aplikacji;
- uczestnictwo w projektach klientów i pomoc w ich realizacji;
- serwis, szkolenie, profesjonalne doradztwo;
- terminowe dostawy maszyn oraz części zamiennych na terenie Polski;
- wszystkie maszyny oraz narzędzia są bezpieczne oraz przyjazne środowisku (brak emisji gazów czy zużycia wody).

C jest spółką, która powstała ponad sto lat temu. W 1906 r. została założona firma pod nazwą H. Ten prekursor firmy I stworzył maszynę pod nazwą (...), oznaczającą stacjonarną maszynę, z wirnikami nadającymi pęd drobnym stalowym kulkom uderzającymi w obrabianą powierzchnię. Maszyna ta stała się alternatywą dla oczyszczania powierzchni metodą sprężonego powietrza, która była wówczas stosowana. Nowy proces oczyszczania spowodował znaczący wzrost produkcji dla przemysłu, w szczególności w zastosowaniu w odlewni. W 1978 r. wyprodukowano mobilną śrutownicę – pierwszą przenośną śrutownicę na świecie. Firma H stworzyła swoją własną linię przenośnych śrutownic pod nazwą branżową I. Wkrótce firma ta stała się liderem rynku. W latach 80-

tych I rozpoczął swoją własną produkcję w Europie. W 2004 r. cała organizacja firmy I została skupiona w (...). Miejsowość (...) jest także główną siedzibą J. Wszystkie podstawowe elementy firmy, takie jak: finanse, logistyka, sprzedaż, dział rozwoju oraz sama produkcja znajdują się w tym samym miejscu. Powyższy system organizacji pozwala firmie I być bardziej elastycznym na rynku, poprawia komunikację i sprawia, że jest ona szybsza. W 2005 r. firma I utworzyła oddzielne jednostki z biurami sprzedaży we Francji, Niemczech, Hiszpanii oraz w Wielkiej Brytanii. W 2006 r. I otworzył dział produkcji, sprzedaży i logistyki w Polsce. W 2008 r. utworzono także dział sprzedaży w (...). I jest międzynarodową organizacją zatrudniającą około 170 pracowników na całym świecie. Oprócz tego I posiada sieć około 70 dystrybutorów i około 80 dostawców. Podstawowa działalność firmy I to produkcja i sprzedaż takich artykułów jak:

- śrutownice do obróbki powierzchni poziomych oraz pionowych (śrutownice do betonu/stali);
- wyposażenie do szlifowania oraz polerowania (narzędzia diamentowe, tarcze diamentowe);
- frezarki do betonu/asfaltu;
- zrywarki;
- szlifierki do betonu/asfaltu (w tym szlifierki jednogłowicowe oraz planetarne);
- profesjonalne odkurzacze przemysłowe;
- ww. maszyny są także dostępne w wersji ręcznej;
- projekty klientów, jak np. zdalne sterowanie do maszyn czy jednostki montowane na samochodach;
- duży zakres narzędzi/akcesoriów oraz części zamiennych do wszystkich maszyn produkowanych przez firmę I.

Produkty:

- śrutownice do betonu,
- odkurzacze przemysłowe,
- frezarki,
- śrutownice do metalu,
- narzędzia ręczne,
- szlifierki jednogłowicowe,
- zrywarki,
- szlifierki trójgłowicowe,
- pojazdy wielozadaniowe.

C jest większościowym udziałowcem Spółki A Sp. z o.o. (90% udziałów), a także głównym centrum logistyczno-rozwojowym w grupie B. Realizowane są tam między innymi końcowy montaż oraz dystrybucja poszczególnych produktów grupy B. W holenderskich zakładach znajdują się między innymi centrum szkoleń oraz dział inżynierjno-badawczy. Ponad 80% produkcji poszczególnych elementów asortymentu oferowanego przez grupę B odbywa się w rozlokowanych na całym świecie oddziałach spółki. Działalność A Sp. z o.o., opiera się na produkcji części składowych maszyn, przy użyciu zaawansowanych technologii, np. lasera do cięcia metali. A Sp. z o.o. nabywa odpowiednie materiały a następnie poddaje je wysoko zaawansowanej obróbce. Zakończeniem procesu produkcji przez A Sp. z o.o. jest montaż i wysyłka produktu końcowego do C Holenderska spółka dokonuje ostatecznego montażu przysłanych części i dalej dystrybuje aż do końcowego odbiorcy. Do zakresu działalności Spółki A Sp. z o.o. także należy sprzedaż gotowych maszyn nabytych od holenderskiego wspólnika na terytorium Polski. A Sp. z o.o. pełni funkcje zarówno producenta jak i dystrybutora ponoszącego ryzyko w związku z działalnością grupy B w zakresie produkcji, sprzedaży i dystrybucji wyrobów gotowych. C pełni funkcje dystrybutora produktów i w tym zakresie ponosi określone ryzyko. A Sp. z o.o. na podstawie art. 9a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, sporządza dla celów podatkowych dokumentację cen transferowych, w myśl której w zależności od pełnionej funkcji, na Spółkach spoczywają określone ryzyka oraz są angażowane konkretne aktywa. Zgodnie z tym C oraz A Sp. z o.o., muszą osiągnąć określony poziom dochodowości, adekwatny dla pełnionej funkcji, zaangażowanych aktywów oraz ponoszonego ryzyka.

Sprzedaż towarów z A Sp. z o.o. do C oraz zakup towarów (gotowych wyrobów) przez A Sp. z o.o. od C w czasie trwania roku podatkowego rozliczany jest na podstawie szacunkowego operatu finansowego. Następnie

po zakończeniu roku podatkowego oraz zamknięciu ksiąg rachunkowych dotyczących tego roku i w związku z tym ustaleniu rzeczywistej wysokości przychodów i kosztów dotyczących prowadzonej działalności, istnieje precyzyjna możliwość określenia przez polską Spółkę (A Sp. z o.o.) wysokości własnej dochodowości do ustalonego przez Spółki wysokości. Aby sprostać temu zadaniu przyjęto mechanizm ustalania dochodowości poprzez korygowanie rozliczeń występujących pomiędzy Spółkami. Polityka rachunkowa Spółek mówi, iż aby wyrównać dochodowość Spółki A Sp. z o.o. do poziomu tzw. arm'length (poziomu rynkowego) rozliczenie następuje tylko i wyłącznie po zakończeniu roku podatkowego i zamknięciu ksiąg rachunkowych dotyczących tego roku, ponieważ przed dokonaniem ww. czynności nie można ostatecznie precyzyjnie i rzetelnie skalkulować dochodu roku, w stosunku do którego miałyby nastąpić poprzez stosowną korektę ustalenie dochodowości dla Spółki A Sp. z o.o. Istotą korekty wyrównywania dochodowości Spółki A Sp. z o.o. jest mechanizm wyrównywania (korekta in plus bądź korekta in minus): dla całego wyniku Spółki A Sp. z o.o. (sprzedaż wyprodukowanych towarów i dystrybuowania towarów w danym roku podatkowym) w ten sposób, aby spełnić wymagania wypływające z zasady zachowania rynkowości cen w rozliczeniach pomiędzy Spółkami powiązany.

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytanie.

Czy korekta wzajemnych rozliczeń polegająca na wyrównaniu (w górę lub w dół) zakładanego poziomu dochodowości (z tytułu cen transferowych) powinna być udokumentowana fakturą VAT czy też notą księgową?

Zdaniem Wnioskodawcy, wyrównanie dochodowości Spółki będzie pozostawać poza zakresem opodatkowania podatkiem od towarów i usług, a więc otrzymany w przyszłości dokument księgowy od C nie wpłynie w jakikolwiek sposób na rozliczenie podatku od towarów i usług przez Spółkę, ponieważ wyrównanie dochodowości do ustalonego poziomu (w górę lub w dół) nie będzie miało związku z dokonaniem dostawy towarów lub świadczeniem usług przez A Sp. z o.o. lub C W związku z powyższym dokumentowanie wyrównania cen transferowych nie może być dokonywane poprzez wystawianie faktur VAT, ponieważ przedmiotowa transakcja będzie pozostawać poza zakresem opodatkowania podatkiem od towarów i usług. A Sp. z o.o. uważa, iż wystarczające będzie udokumentowanie wyrównania dochodowości z tytułu cen transferowych notą (bądź notami księgowymi). Spółka nie będzie zatem zobowiązana do sporządzenia korekty wcześniej odliczonego podatku naliczonego wykazanego na otrzymanych fakturach VAT, a także korekt podstawy opodatkowania oraz korekt podatku należnego wykazanych na tych fakturach.

Stanowisko A Sp. z o.o. jest takie, iż w momencie gdy podmioty powiązane uzgodnią założony udział zysku w przychodach, korekta wzajemnych rozliczeń po zakończeniu roku podatkowego, dążąca do osiągnięcia tak ustalonego poziomu dochodowości (korekta in plus lub korekta in minus), musi być neutralna w podatku od towarów i usług i w związku z tym powinna być dokumentowana neutralnym podatkowo dokumentem (notą księgową).

W myśl art. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, zwanym dalej „podatkiem”, podlegają:

- 1) odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju;
  - 2) eksport towarów;
  - 3) import towarów na terytorium kraju;
  - 4) wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów za wynagrodzeniem na terytorium kraju;
  - 5) wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów.
-
2. Czynności określone w ust. 1 podlegają opodatkowaniu niezależnie od tego, czy zostały wykonane z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa.
  3. Opodatkowaniu podatkiem podlegają również towary w przypadku, o którym mowa w art. 14. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.
  4. W przypadku wystąpienia nadużycia prawa dokonane czynności, o których mowa w ust. 1, wywołują jedynie takie skutki podatkowe, jakie miałyby miejsce w przypadku odtworzenia sytuacji, która istniałaby w braku czynności stanowiących nadużycie prawa.
  5. Przez nadużycie prawa rozumie się dokonanie czynności, o których mowa w ust. 1, w ramach transakcji, która pomimo spełnienia warunków formalnych ustanowionych (...).

Jednocześnie zgodnie z art. 7 ust. 1 ww. ustawy, przez dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel, w tym również:

1. przeniesienie z nakazu organu władzy publicznej lub podmiotu działającego w imieniu takiego organu lub przeniesienie z mocy prawa prawa własności towarów w zamian za odszkodowanie;
2. wydanie towarów na podstawie umowy dzierżawy, najmu, leasingu lub innej umowy o podobnym charakterze zawartej na czas określony lub umowy sprzedaży na warunkach odroczonej płatności, jeżeli umowa przewiduje, że w następstwie normalnych zdarzeń przewidzianych tą umową lub z chwilą zapłaty ostatniej raty prawo własności zostanie przeniesione;
3. wydanie towarów na podstawie umowy komisji: między komitentem a komisantem, jak również wydanie towarów przez komisarza osobie trzeciej;
4. wydanie towarów komitentowi przez komisarza na podstawie umowy komisji, jeżeli komisant zobowiązany był do nabycia rzeczy na rachunek komitenta;
5. ustanowienie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego, ustanowienie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu oraz przekształcenie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego na spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, a także ustanowienie na rzecz członka spółdzielni mieszkaniowej odrębnej własności lokalu mieszkalnego lub lokalu o innym przeznaczeniu oraz przeniesienie na rzecz członka spółdzielni własności lokalu lub własności domu jednorodzinnego;
6. oddanie gruntów w użytkowanie wieczyste;
7. zbycie praw, o których mowa w pkt 5 i 6.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ww. ustawy, przez świadczenie usług, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się każde świadczenie na rzecz osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, które nie stanowi dostawy towarów w rozumieniu art. 7, w tym również:

1. przeniesienie praw do wartości niematerialnych i prawnych, bez względu na formę, w jakiej dokonano czynności prawnej;
2. zobowiązanie do powstrzymania się od dokonania czynności lub do tolerowania czynności lub sytuacji;
3. świadczenie usług zgodnie z nakazem organu władzy publicznej lub podmiotu działającego w jego imieniu lub nakazem wynikającym z mocy prawa.

W tym miejscu należałoby przywołać normę wynikającą z art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, która mówi, iż przez import towarów – rozumie się przywóz towarów z terytorium państwa trzeciego na terytorium Unii Europejskiej oraz art. 9 ust. 1 ww. ustawy, zgodnie z którym przez wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4, rozumie się nabycie prawa do rozporządzania jak właściciel towarami, które w wyniku dokonanej dostawy są wysyłane lub transportowane na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium państwa członkowskiego rozpoczęcia wysyłki lub transportu przez dokonującego dostawy, nabywcę towarów lub na ich rzecz.

Jednocześnie w myśl art. 13 ust. 1 ww. ustawy, przez wewnątrzwspólnotową dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 5, rozumie się wywóz towarów z terytorium kraju w wykonaniu czynności określonych w art. 7 na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju, z zastrzeżeniem ust. 2-8.

Analizując powyższe definicje dostawy towarów, Spółka A Sp. z o.o. uważa, że w ramach transakcji wyrównania dochodowości ani ze strony Spółki, ani ze strony C, nie dochodzi do przeniesienia prawa do rozporządzania towarami jak właściciel, za które korekta dochodowości mogłaby stanowić wynagrodzenie. W związku z powyższym wyrównanie dochodowości z tytułu cen transferowych nie będzie stanowiło dostawy towarów w myśl ustawy o podatku od towarów i usług. Zgodnie z przedstawionym stanem faktycznym, został zastosowany mechanizm wyrównania dochodowości Spółki z tytułu cen transferowych, dla którego obliczenia są ustalone po zakończeniu roku podatkowego (zamknięciu ksiąg) i zgodnie z nimi Spółka C wystawia odpowiednie dokumenty księgowo. Wyrównanie dochodowości z tytułu cen transferowych nie przekłada się na kwoty należne z tytułu zakupu towarów dokumentowane poszczególnymi fakturami. Istotą zastosowania przez Spółki grupy

mechanizmu wyrównania dochodowości z tytułu cen transferowych jest wyrównanie dochodowości Spółki w celu uzyskania przez nią określonego wyniku zgodnego z zasadą ceny rynkowej. Wyrównanie dochodowości z tytułu cen transferowych dotyczy całości transakcji dokonanych przez Spółkę A Sp. z o.o. w danym roku podatkowym (okresie rozliczeniowym). Stanowisko Spółki A Sp. z o.o. w kwestii świadczenia usług jest takie, iż wyrównanie dochodowości z tytułu cen transferowych nie może być również świadczeniem usług na gruncie ustawy o podatku od towarów i usług, ponieważ dla zaistnienia usługi w rozumieniu ww. ustawy jest konieczne wystąpienie świadczenia wzajemnego między stronami danej czynności.

Na potwierdzenie powyższego można przytoczyć szereg interpretacji indywidualnych przepisów prawa podatkowego oraz orzeczeń sądów, a mianowicie:

- interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 14 grudnia 2015 r. sygn. IPPP3/4512-883/15-2/IG: „(...) Jak wynika z przedstawionego zdarzenia przyszłego strony zamierzają stosować mechanizm ustalania dochodowości z uwzględnieniem korygowania wzajemnych rozliczeń. Strony ustaliły, że w celu wyrównania dochodowości Wnioskodawcy za dany rok do poziomu rynkowego, niezbędne rozliczenie może nastąpić po zamknięciu ksiąg danego roku podatkowego, ze względu na brak wcześniejszej możliwości wykonania finalnej kalkulacji dochodu roku, który miałby podlegać korekcie. Sposób kalkulacji wyrównania ustalany jest w całkowitym oderwaniu od cen sprzedanych towarów, a opiera się jedynie na dążeniu do osiągnięcia poziomu dochodowości przyjętego w polityce cen transferowych. Korekta nie jest jednak powiązana z żadnym konkretnym zakupem (ceną zakupu), ale odnosi się do ogółu kosztów zakupów dokonywanych przez Wnioskodawcę od Dostawcy. Dostawca tym samym nie gwarantuje poziomu dochodowości w odniesieniu do konkretnej grupy klientów, projektów lub produktów dystrybuowanych przez Wnioskodawcę, lecz poziom dochodowości operacyjnej Spółki ogółem. Należy zatem stwierdzić, że skoro wystawiony dokument nie odnosi się do konkretnych faktur zakupowych, poszczególnych pozycji tych faktur, czy też cen pierwotnie stosowanych, to dokonana lub otrzymana przez Spółkę płatność (wypłacone wyrównanie) w związku z korektą dochodowości, nie będzie zobowiązywała Spółki do dokonania korekty wcześniej wykazanego podatku naliczonego. Wyrównanie dochodowości nie jest wynikiem błędu żadnej ze stron, a jego wysokość nie była i nie mogła być znana w latach/okresach wcześniejszych niż następuje rozliczenie dokumentem korygującym między dostawcą i Wnioskodawcą. Jednocześnie, obniżenie lub podwyższenie kosztu własnego sprzedaży nie stanowi wynagrodzenia za usługę w rozumieniu ustawy, przez co działania te pozostają poza zakresem ustawy. Wyrównanie dochodowości do ustalonego między dostawcą a Wnioskodawcą poziomu, nie wiąże się z jakimkolwiek świadczeniem ze strony drugiego podmiotu. Nie istnieje więc określone działanie stanowiące wzajemne świadczenie w rozumieniu przepisów ustawy o podatku od towarów i usług, które stanowi świadczenie usług. W konsekwencji biorąc pod uwagę powyższe ustalenia uznać należy, że otrzymanie dokumentu korygującego dochodowość Spółki za dany rok do poziomu rynkowego, którego przyczyną wystawienia jest konieczność dokonania korekty dochodowości ogółem w oparciu o przesłanki wynikające z przyjętej polityki cen transferowych, nie wpłynie na wysokość podatku naliczonego odliczonego wcześniej przez Wnioskodawcę (ani podatku należnego w przypadku rozliczenia nabycia w ramach odwróconego obciążenia), ponieważ wyrównanie do ustalonego poziomu dochodowości (zarówno w górę jak i w dół) pozostanie bez wpływu na zakres opodatkowania towarów nabywanych od Dostawcy (...);”
- interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 1 sierpnia 2014 r. sygn. IPPP1/443-607/14-2/MP: „(...) W konsekwencji należy potwierdzić, że aby uznać dane świadczenie za świadczenie odpłatne, musi istnieć stosunek prawny pomiędzy świadczącym usługę a beneficjentem, i w zamian za wykonanie usługi powinno zostać wypłacone wynagrodzenie. Musi istnieć bezpośredni związek pomiędzy świadczoną usługą i przekazaniem za nią wynagrodzeniem. Oznacza to, że z danego stosunku prawnego, na podstawie którego wykonywana jest usługa, musi wynikać wyraźna, bezpośrednia korzyść na rzecz świadczącego usługę. Zatem pod pojęciem odpłatności dostawy towarów lub odpłatności świadczenia usług rozumieć należy prawo podmiotu dokonującego dostawy towarów lub świadczącego usługę do żądania od nabywcy towaru, odbiorcy usługi lub osoby trzeciej zapłaty ceny lub ekwiwalentu (np. w postaci świadczenia wzajemnego). Tym samym, opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług będzie podlegało tylko to świadczenie (usługa), w przypadku którego istnieje konsument, tj. odbiorca świadczenia odnoszący z niego choćby potencjalną korzyść. Dopóki

- nie istnieje podmiot, który odnosiłby lub powinien odnosić konkretne korzyści o charakterze majątkowym związanym z danym świadczeniem, dopóty świadczenie to nie będzie usługą podlegającą opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług (...);
- wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 kwietnia 2013 r. (sygn. I FSK 772/12): (...) należy przyjąć, wobec unormowania art. 5 ustawy o podatku od towarów i usług, że warunkiem koniecznym dla opodatkowania jest wzajemność świadczeń. Dla przyjęcia, że świadczenie usług realizowane jest za wynagrodzeniem i podlega opodatkowaniu, usługodawca musi otrzymać od beneficjenta usługi wynagrodzenie odpowiadające jej wartości (...);
  - rozstrzygnięcia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, np. w wyroku z dnia 8 marca 1988 r. w sprawie C-102/86 Apple and Pear Development Council przeciwko Commissioners of Customs and Excise, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej uznał: „(...) że określoną czynność można uznać za wykonaną odpłatnie, jeśli istnieje bezpośrednia i jasno zindywidualizowana korzyść po stronie dostawcy towaru lub usługi, a ponadto gdy odpłatność za otrzymane świadczenie pozostaje w bezpośrednim związku z czynnością, która miała być opodatkowana VAT (...);
  - interpretacja Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 14 grudnia 2015 r. sygn. IPPP3/4512-883/15-2/IG: „(...) korekta dochodowości Spółki działa w oparciu o mechanizm wyrównania (w górę lub w dół) całościowego wyniku Spółki na sprzedaży towarów zakupionych w danym roku do poziomu tzw. arm's length, tj. do poziomu rynkowej marży operacyjnej ustalonej w oparciu o analizę porównawczą. Korekta nie jest jednak powiązana z żadnym konkretnym zakupem (ceną zakupu) ale odnosi się do ogółu kosztów zakupów dokonywanych przez Spółkę od Dostawcy (przy czym – jako że dotyczy marży, więc bierze pod uwagę tylko te zakupione towary, które zostały w danym roku sprzedane i wygenerowały przychód, a towary zakupione na magazyn nie są brane pod uwagę, gdyż nie wpływają na marżę osiągniętą w danym roku). Dostawca tym samym nie gwarantuje poziomu dochodowości w odniesieniu do konkretnej grupy klientów, projektów lub produktów dystrybuowanych przez Spółkę, lecz poziom dochodowości operacyjnej Spółki ogółem”;
  - interpretacja z dnia 14 grudnia 2015 r. Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie sygn. IPPP3/4512-883/15-2/IG: „(...) otrzymanie dokumentu korygującego dochodowość Spółki za dany rok do poziomu rynkowego, którego przyczyną wystawienia jest konieczność dokonania korekty dochodowości ogółem w oparciu o przesłanki wynikające z przyjętej polityki cen transferowych, nie wpłynie na wysokość podatku naliczonego odliczonego wcześniej przez Wnioskodawcę (ani podatku należnego w przypadku rozliczenia nabycia w ramach odwróconego obciążenia), ponieważ wyrównanie do ustalonego poziomu dochodowości (zarówno w górę, jak i w dół) pozostanie bez wpływu na zakres opodatkowania towarów nabywanych od Dostawcy (...).”

Mając na względzie powyższe Spółka A Sp. z o.o. nie jest zobowiązana do: sporządzania korekt uprzednio odliczonego podatku naliczonego wykazanego na otrzymanych fakturach VAT oraz sporządzania korekt wystawionych faktur VAT, w tym korekt podstawy opodatkowania, a także korekt podatku należnego wykazanych na ww. fakturach. A zatem Spółka A Sp. z o.o. uważa, iż korekta całości wyniku dochodowości osiągniętego przez podatnika w danym roku podatkowym, nie jest objęta ustawą o podatku od towarów i usług. W związku z powyższym dokumentowanie korekty dochodowości (tzw. Transfer Pricing Adjustment) następuje poprzez wystawienie neutralnej dla podatku od towarów i usług noty księgowej.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest prawidłowe.

Mając powyższe na względzie, stosownie do art. 14c § 1 Ordynacji podatkowej, odstąpiono od uzasadnienia prawnego dokonanej oceny stanowiska Wnioskodawcy.

Zgodnie z art. 14na Ordynacji podatkowej – przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

1. z zastosowaniem art. 119a;
2. w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia.

Przedstawiona powyżej interpretacja rozstrzyga wniosek w zakresie podatku od towarów i usług. Odrębne rozstrzygnięcie zostało wydane w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację – w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2016 r., poz. 718, z późn. zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy), na adres: Krajowa Informacja Skarbowa, ul. Teodora Sixta 17, 43-300 Bielsko-Biała.